

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr.

9

Fylke:

Vest-Agder

Tilleggsspørsmål nr.

Herad:

Lista

Emne:

Laurving

Bygdelag:

"Heian"

Oppskr. av:

Anders Grostøl

Gard:

Grostøla andre

(adresse):

Hokke og Farsund

G.nr.

Br.nr.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle. *Ja.*

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR
 Lista a 140 km². I heia a heltan
 a flatt som i Danmark, men den
 andre heltan (helften) a "knoppheie"
 ma di høieste toppen bortimod
 400 m. o. h. Der fantes ikkje skog
 a noen slag på den flade hallepart
 i 1880. Da einaste va byng + røsking
 a den va sjellan 20 cm hög. <sup>Ma a dei plukka
noen flutte ma
bortre.</sup>
 På flade lista kunne der gjæ bli
 løving. Men i heian der der
 grodde et gran løuskog, der he
 di nok löud et grunn i heia före 1850,
 helst då på enkelte gare, dar der
 va folk som hadde flutte inn frå
 andre bygde i fylke.

A Laur som ripet av trorne"

1 Der a enna entelte som löue i
 heiebygden, dar a löuskog, men
 ingjen på lista rekne löue som
 arvisst for, a da a bare når
 her a svært lide høi at noen
 löue et grunn. Der va fleir
 som löude före på lag 1850.

Da a mest selja a osp som bli
 kjälla te löving, a så karte di

2
2
a smågreine på 1/2 meters lengde
med en almindelig kånnsigd
Når di he karte å så mange små
kviste som di kan gibe om med
begge hennan, så finne di en
røuse-hel bjørkekviest som di
binne rønt, å de kalle di en
lønkvjerve. Og he aller hørt tale
om å respe løue å greinan
Den måden bruge inzien her.

Omme seinste krig kjøpte folk
heller sellulose for då kunne en
få kjøbt Sillemjöl.

2. De a mest mellom släta å
kånnskura at noen enkelte
sege seg stonne te å løue, å bare
i dei tårn her å sverf lide høi:
Men så a der ei gammal segn
som seie at de ska vere så gott
å je hestau en kvjerve ospelön
av å te i vintertia, for at di
ikkje ska få igle", å dei gamle
som meine da fore seg då
noen få kvjerve ospelön te de
brug såaut de kan lage seg.

3 Sjå 1.

4 Der bli löud så lide her at en
kan kje siic der a noen regel
Her a lide ask å enna mindre
alm på lista. Eig he og ikkje
hört noen he löud

Dei få som löue ibere hel kvjerve
kvjervan te löa vasskvjerve som
di a löua å så sette di kvjervan

på enne ront läven opette briggja.
(bordkant på begge sian a läven
te sjel mellom läven a löa)

Der stenne di nokkå foitt te did kjörre.
a så bli di lagt i et lag med en kant
i löa.

5 Ikkje brugt her. Surlön a utkjent.

6 Sjå 4.

7 Löve en mann, så sege han löve det
da felle lageligast, enten da a i inn-
mark. hel udmark, a og þu at
da helst a en mann som höjge ner a
et kvinnfolk som karte a binne kjörve

8 Sjå 4.

9. Så vitt og veid a da mest bare selja
a osp.

10 Nei, ikkje på lista nå.

11-15 utkjent her

B 1. Sânt löu kalles dövölön. Di
rage da ihob nå ei höiriva
a bruge da te a böse med onne
grise, kalve a heste.

~~Läst~~ lleslags löu som a fallen a.

4. Helst i sekke.

5 ja.

6-9: Og he aller hört at noen he
brugt da te for, bare te a böse med
(te ströcke)

3 Spind a da mest som på lista
der da gro löuslag. Noen enkelte
löve i dei åran då der a lide höi
Di seie ou som på lista at da a

48
4
nodvendig ma en kjerve ospelou
te hestan av å te, å dd same
seie di i Herad

Frujen i Herad hel Spiud he
brugt å ribbe blaas a beas
te for. Heller ikkje å rage ikob
doulou te for; men derimod
a der flere som rage ikob
doulou i skogun å stappe
da i sekke å bere dd hel
kjöre da heim å bruke da
te å buse ma (ströcke) anne
kalve hel ant. Kretus.

Ore styre bruges her i bygden om
å hogge ner et tre stubben som
da he steie på heite stuen, å dersom
alle beas på et stykke jor bli
stygt ner, så seie mi at dd
stykkje jor a stæridd (ryddet)
Na hogge greinan a en stamme
som skene å ska ronne iju,
da kalles å kjölle tre. Na hogge
greine, helst smågreine a en tre-
stamme som ska slå a gro
da kalle mi å kaste tre.

2608

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING